

مبانی نظری اندازه‌گیری نرخ داخلی واقعی ارز به روش مستقیم: کاربرد در ایران (۱۳۵۰-۱۳۷۷)*

نویسنده: احسان طاهری فرد**

چکیده

در این پژوهش، با مطالعه نرخ مبادله حقیقی داخلی در نظامهای دو کالایی و سه کالایی، مشکلاتی از قبیل ابهامات تجربی و چند گانگی مقاهمیم، محدودیت آمار و ارقام و نیز سایر محدودیت‌های اندازه‌گیری شاخص مزبور در کشورهای در حال توسعه بررسی شده و روابط نظری و تجربی بین شاخص‌های مبادله داخلی و خارجی به شکل مناسبی تبیین شده است. همچنین برآورد مستقیم نرخ مبادله حقیقی داخلی در نظام دو کالایی با استفاده از ارقام حسابهای ملی، به عنوان یکی از مهم‌ترین هدف‌های این مطالعه مذکور قرار گرفته و روش‌های مختلف اندازه‌گیری آن ارائه شده است. با وجود محدودیت‌های آماری، شاخص‌های نرخ مبادله داخلی و خارجی با در نظر گرفتن مفروضاتی برای اقتصاد ایران برآورد شده است.

* در تدوین این مقاله، از اظهارنظرهای سازنده و مقید آقایان دکتر مهدی عسلی و دکتر یدالله ابراهیمی فر بهره‌گرفته‌ام. بدین روی، از همکاری آنان سپاس‌گزاری می‌نمایم.

** کارشناس دفتر اقتصاد کلان سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

مقدمه

نرخ مبادله حقیقی داخلی^۱، عموماً در مقابل نرخ حقیقی ارز مطرح می‌شود. نرخ حقیقی ارز که به آن نرخ مبادله حقیقی خارجی^۲ نیز می‌گویند، بیانگر نسبت قیمت‌های داخلی و خارجی، بر حسب واحدهای پولی یکسان می‌باشد. اما نرخ مبادله حقیقی داخلی برای اندازه‌گیری قیمت نسبی بین دو گروه (یا چند گروه) مختلف از کالاهای داخلی، شامل کالاهای قابل تجارت (قابل مبادله) و غیرقابل تجارت (غیرقابل مبادله)^۳، به کار می‌رود. بسیاری از اقتصاددانان برای انجام کارهای تجربی در مورد کشورهای صنعتی از شاخص نرخ مبادله حقیقی خارجی استفاده نموده و آن را مورد تحلیل قرار داده‌اند. برای مثال، می‌توان به پژوهش‌های کلارک و همکاران (۱۹۹۴)، ویلیامسن (۱۹۹۴)، استین و همکاران (۱۹۹۵) ورن لوئیس و درایور (۱۹۹۸) اشاره نمود. اما در بسیاری از پژوهش‌های مربوط به کشورهای در حال توسعه، از جمله مطالعات دوراجان و رابینسون (۱۹۹۳)، ادواردز (۱۹۹۴، ۱۹۸۹) و البدوی (۱۹۹۴)، در مدل‌های نظری مورد استفاده، ترجیحاً از نرخ مبادله داخلی استفاده شده است. با وجود این، مطالعات فراوانی در مورد کشورهای در حال توسعه وجود دارد که در آنها به خاطر سهل‌الوصول بودن نرخ واقعی ارز، از آن به جای نرخ مبادله حقیقی داخلی استفاده شده است.

نرخ مبادله داخلی را می‌توان در چهار چوب مدل‌های اقتصاد کلان که دربرگیرنده دو، سه یا چند کالا هستند، تعریف نمود. این نرخ در ابتدا بر مبنای مدل‌هایی استوار گردید که تنها دو گروه کالا، شامل کالاهای قابل تجارت و کالاهای غیرقابل تجارت را دربرمی‌گرفتند. یکی از فرض‌های اساسی این مدل‌ها، ثابت بودن نرخ مبادله بین کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت بود که براساس آن کالاهای تجاری و غیرتجاری در قالب یک کالای ترکیبی درنظر گرفته می‌شد. به همین دلیل، مدل‌های مزبور برای تحلیل اثرات مربوط به تغییرات رابطه مبادله خارجی که در بیشتر موارد، تعیین‌کننده‌های مهمی برای تغییرات نرخ واقعی ارز در کشورهای در حال توسعه به شمار می‌روند،

-
1. Internal Real Exchange Rate (IRER)
 2. External Real Exchange Rate (ERER)
 3. Tradable and Nontradable Goods

چندان مناسب نیستند. از این رو، برای درنظر گرفتن تغییرات رابطه مبادله لازم است که حداقل بین سه گروه کالا، شامل کالاهای وارداتی، صادراتی و غیرقابل تجارت و نیز دو نوع نرخ واقعی مبادله، یکی برای کالاهای وارداتی و دیگری برای کالاهای صادراتی، تمیز قابل شویم. در چنین وضعیتی، انتخاب نوع نرخ‌های چندگانه یا متوسط آنها به مطالعه مورد نظر بستگی دارد که بر عهده تحلیلگر یا پژوهشگر می‌باشد. به هر حال، در بسیاری از مدل‌های سه کالایی که در سال‌های اخیر توسعه داده شده است، تغییرات رابطه مبادله نیز در نظر گرفته شده است.

به رغم توسعه مناسب نظریه رابطه مبادله داخلی، محاسبه شاخص‌های مختلف رابطه مبادله داخلی به لحاظ عملی و نیز به لحاظ مفهومی با مشکلاتی روبه روست. از دیدگاه نظری، نرخ مبادله حقیقی داخلی با استفاده از شاخص‌های قیمت داخلی مناسب برای کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت، با وجود این که ترکیب این دو گروه کالا خود نیز به سطح نرخ واقعی ارز بستگی دارد، اندازه‌گیری می‌شود. در عمل، معمولاً تنها ارقام قیمت واردات، صادرات و کالاهایی که در داخل تولید می‌شوند موجود است نه ارقام قیمتی مربوط به کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت. به علاوه، پژوهش‌ها و مطالعات تجربی در زمینه محاسبه نرخ مبادله حقیقی داخلی به روش مستقیم بسیار اندک است و روش‌های مشخصی برای اجرای آن در متون مربوط به نرخ ارز وجود ندارد. مشکلات مذکور باعث شده است که در بیشتر موارد، شاخص نرخ مبادله حقیقی خارجی به عنوان جانشینی برای نرخ مبادله حقیقی داخلی مورد استفاده قرار گیرد. متأسفانه گاهی این جانشینی بدون توجه به رابطه بین دو شاخص مزبور صورت می‌گیرد. همچنین گاهی به دلیل نبود داده‌های مورد نیاز برای محاسبه مستقیم نرخ مبادله داخلی واقعی به برآورد مقدماتی (خام) آنها که با استفاده از آمار و ارقام حساب‌های ملی یا شاخص‌های قیمتی صورت می‌گیرد، بسته می‌گردد. در این زمینه، غالباً وجود بازارهای موازی، قاچاق کالا، نوسان‌های زیاد در رابطه مبادله و بسیاری دیگر از پیچیدگی‌های موجود در کشورهای درحال توسعه نادیده گرفته می‌شود.

مفهوم نرخ مبادله حقیقی داخلی در نظام دوکالایی

از دیدگاه نظری، نرخ مبادله حقیقی داخلی در یک نظام دوکالایی، عموماً به عنوان قیمت نسبی

کالاهای تجاری و غیرتجاری در نظر گرفته می‌شود (هاربرگر، ۱۹۸۶). بنابراین، می‌توان نوشت:

$$IRERT_N = P_{Td}/P_{Nd} \quad (1)$$

$$IRERN_T = P_{Nd}/P_{Td} \quad (2)$$

در معادلات بالا، P_{Nd} و P_{Td} ، به ترتیب، بیانگر شاخص‌های قیمتی کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت بر حسب واحد پول داخلی می‌باشد. در معادله اول، افزایش نرخ مبادله حقیقی داخلی به مفهوم کاهش ارزش پول داخلی است. اما در معادله دوم افزایش آن به مفهوم افزایش ارزش پول ملی کشور مورد نظر می‌باشد.

در معادلات بالا، در مقایسه با تعریف نرخ حقیقی ارز یا نرخ مبادله حقیقی خارجی، این مشکل وجود دارد که نرخ اسمی ارز به طور صریح ظاهر نشده است. هر چند نرخ اسمی ارز به طور تلویحی در معادلات مورد نظر وجود دارد. اگر فرض شود قانون «قیمت واحد برای کالاهای قابل تجارت» در داخل و خارج کشور صادق است، می‌توان به معادله نرخ مبادله داخلی که نرخ اسمی ارز در آن نمایان است، دست یافت. براساس این قانون، می‌توان رابطه زیر را در نظر گرفت:

$$P_{Td} = E_{dc} \cdot P_{Tf} (1+t) \quad (3)$$

به طوری که در آن P_{Tf} ، نشان دهنده قیمت کالاهای قابل تجارت بر حسب پول خارجی به معنای وسیع (شامل هزینه‌های حمل و نقل بدون درنظر گرفتن مالیات بر تجارت و سایر محدودیت‌های داخلی تجارت که در ا نهفته است)، t نرخ متوسط مالیات بر قیمت کالاهای قابل تجارت و E_{dc} نرخ اسمی ارز بر حسب واحدهای پول داخلی است. با جایگزین نمودن معادله اخیر در معادله (۱) رابطه زیر حاصل می‌گردد.

$$IRERT_N = \frac{E_{dc} \cdot P_{Tf} (1+t)}{P_{Nd}} \quad (4)$$

واضح است که تفاوت معادله اخیر با معادلات اولیه نرخ مبادله داخلی این است که معادله مذبور نرخ اسمی ارز را با درنظر گرفتن این فرض که قانون قیمت واحد برای کالاهای قابل تجارت برقرار

است، دربرمی‌گیرد. براساس قانون مذکور، کالاهای قابل تجارت کالاهایی هستند که قیمت آنها به طور کامل از طریق قیمت‌های گسترده بین‌المللی و نرخ اسمی ارز تعیین می‌شود. بنابراین، سایر کالاهای که قیمت آنها توسط عوامل دیگری غیر از قیمت‌های بین‌المللی تعیین می‌گردد، به طور تلویحی، غیرقابل تجارت تلقی می‌گرددند. اگر به دلیل قیمت‌گذاری راهبردی کالاهای تجاری غیرهمگن، قانون قیمت واحد برای کالاهای قابل تجارت (معادله^(۳)) صادق نباشد یا تنها در بلندمدت برقرار باشد، آن گاه ارتباط دادن نرخ مبادله داخلی به نرخ اسمی ارز یا نرخ مبادله خارجی مشکل خواهد بود. از آن جا که رابطه مبادله داخلی در برگیرنده عوامل داخلی مؤثر بر تولید و مصرف کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت است، می‌توان تأثیر مالیات‌ها، یارانه‌ها و سایر محدودیت‌های تجاری را در محاسبات نرخ مزبور لحاظ نمود. با مقایسه نرخ مبادله حقيقی داخلی بدون مالیات و مشمول مالیات، می‌توان دریافت که سیاست‌های قیمتی و تجاری کشور مورد نظر تاچه اندازه باعث انحراف قیمت‌های نسبی داخلی از قیمت‌های نسبی خارجی شده است. این تفاوت، زمانی که کشور مورد نظر با اعمال تعرفه‌های زیاد، کنترل‌های ارزی و سایر محدودیت‌های مقداری بر واردات دوره انقباض وارداتی را تجربه می‌کند، بیشتر نمایان است.

قیمت نسبی داخلی کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت در هر کشور، شاخصی از عوامل (محدودیت‌ها) مؤثر بر مصرف و تولید هر دو گروه کالاست و نقش مهمی را در تعیین وضعیت حساب جاری خارجی اقتصاد مورد نظر ایفا می‌کند. افزایش قیمت مذکور موجب افزایش سوددهی کالاهای قابل تجارت نسبت به غیرقابل تجارت می‌گردد و انگیزه را برای تحرك منابع از بخش غیرتجاری به تجاری، افزایش می‌دهد. این امر به طور همزمان باعث کاهش مصرف کالاهای قابل تجارت به دلیل جایگزین نمودن کالاهای غیرقابل تجارت به جای کالاهای قابل تجارت توسط مصرف کنندگان می‌گردد. بنابراین، انتقال منابع تولید داخلی از تولید کالاهای غیرقابل تجارت به کالاهای قابل تجارت و نیز انتقال مخارج داخلی از بخش قابل تجارت به غیرقابل تجارت، وضعیت حساب جاری خارجی اقتصاد کشور مزبور را بهبود می‌بخشد (ادواردز، ۱۹۸۹).

مشکلات اندازه‌گیری قیمت کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت

مشکل اساسی برای محاسبه شاخص‌های قیمتی مورد نیاز برای برآورد نرخ مبادله حقیقی داخلی این است که چگونه می‌توان کالاهای مختلف را در قالب گروه‌های قابل تجارت و غیرقابل تجارت طبقه‌بندی نمود. به طور اساسی، بخش قابل تجارت در برگیرنده تمام کالاهای وارداتی و صادراتی است که وارد تجارت بین‌الملل شده‌اند. به همین دلیل، قیمت کالاهای قابل تجارت بالقوه ارتباط تزدیکی با قیمت کالاهای تجارت شده دارد. کالاهای قابل تجارت، لزوماً، تجارت نمی‌شوند، بلکه قابلیت صادر شدن یا وارد شدن را دارند.

قابلیت تجاری، کیفیتی است که آن را می‌توان برای کالاهای مختلف با درجات متفاوتی در نظر گرفت. یکی از عوامل مؤثر بر تجارت کالاها (تبديل قابلیت تجاری بالقوه به بالفعل) نرخ واقعی ارز می‌باشد. با افزایش نرخ مبادله حقیقی خارجی انتظار می‌رود که کالاهای بیشتری صادر شود و از حجم واردات کالاهای کاسته گردد. در جهان واقعی، بدون توجه به نرخ واقعی ارز تنها گروه اندکی از کالاهای خدمات به طور کامل غیرقابل تجارت هستند. بنابراین، واضح نیست که چگونه شاخص‌هایی که تنها برپایه کالاهای اندکی استخراج می‌شوند، در عمل مفید و قابل استفاده هستند. از این رو، بدون توجه به نرخ واقعی ارز، تعیین درجه قابل تجارت یوden کالاهای تنها براساس یک تعریف مفهومی بسیار مشکل است. از لحاظ نظری، نرخ مبادله داخلی از طریق شاخص‌های قیمت داخلی مناسب، مربوط به کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت، اندازه‌گیری می‌شود. اما در عمل، داده‌های آماری که برای محاسبه مورد نیاز است، غالباً به طور مستقیم قابل دسترسی نیستند. واقعیت این است که این ارقام در مورد نرخ قیمت کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت و حتی قیمت کالاهایی که مورد تجارت واقع شده‌اند و کالاهایی که مورد تجارت قرار نگرفته‌اند، به طور کاملاً مجزا وجود ندارد. معمولاً داده‌های آماری تنها برای صادرات و واردات موجود است. با این حال، اگر کالاهای صادراتی در داخل نیز مصرف شوند یا جانشین‌های نزدیکی برای کالاهای وارداتی در کشور مورد نظر تولید شود، آن گاه اقلام صادرات و واردات تنها جزئی از کل تولید و مصرف کالاهای قابل تجارت که در نرخ ارز موجود مورد تجارت واقع شده‌اند را نشان می‌دهد. به علاوه، ممکن است

کالاهای قابل تجارت، کالاهای بالقوه صادراتی و وارداتی که در نرخ ارز موجود تجارت نشده‌اند را نیز در برگیرد. در این حالت، ارقام واردات و صادرات جزء کوچک‌تری از ارقام واقعی مربوط به کالاهای تجاری را دربرمی‌گیرند. مشکلات مذکور باعث شده است که پژوهشگران چاره‌ای جزء انتخاب سری‌های زمانی (هرچند اندک) کالاهای وارداتی، صادراتی و کالاهای داخلی به جای گروه‌های قابل تجارت و غیر قابل تجارت نداشته باشد.

از آن جا که محاسبه نرخ مبادله حقیقی داخلی تنها نیازمند قیمت‌های داخلی است، عواملی نظیر نرخ‌های موازی ارز، تجارت ثبت نشده و تغییرات الگوهای تجاری که می‌توانند موجب پیچیدگی اندازه گیری نرخ واقعی ارز گردند، مشکلی برای محاسبه نرخ مورد نظر ایجاد نمی‌کنند. مگر این که عوامل مذکور باعث انحراف یا تغییر قیمت‌های داخلی گردند. به هر حال، به علت مشکلاتی که در عمل برای اندازه گیری قیمت کالاهای قابل تجارت - غیر قابل تجارت و نیز تجارت شده - تجارت نشده وجود دارد، در بسیاری از مطالعات تجربی در زمینه اندازه گیری نرخ مبادله حقیقی داخلی، فرض‌هایی به منظور ساده‌سازی در نظر گرفته شده یا جانشین‌های غیرمستقیمی برای نرخ مبادله داخلی (برای مثال، نرخ حقیقی ارز) تعریف شده است.

معرفی روش‌های مستقیم برآورد نرخ مبادله حقیقی داخلی در نظام دوکالایی

به طور کلی، دو روش مستقیم برای اندازه گیری نرخ مبادله حقیقی داخلی در متون مربوط به نرخ ارز وجود دارد (هینکل، ۱۹۹۹). در روش اول، به جای استفاده از نسبت قیمت کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت یا تجارت شده و تجارت نشده از آمار و ارقام مخارج در حساب‌های ملی به صورت نسبت قیمت داخلی کالاهایی که به طور واقعی صادر یا وارد شده و نیز قیمت کالاهایی که در داخل تولید یا مصرف شده است، استفاده می‌شود. این روش، به روش برآورد نرخ مبادله حقیقی داخلی برمبانای مخارج معروف است. اما در روش دوم، ابتدا بخش‌های تولید به گروه‌های تجاری و غیرتجاری تقسیک می‌شوند. سپس محاسبه نرخ مورد نظر با استفاده از ارزش افزوده بخش‌های تجاری و غیرتجاری به قیمت‌های ثابت و جاری، صورت می‌گیرد. این روش، به روش برآورد نرخ

مبادله حقیقی داخلی برمبنای ارزش افزوده معروف است. یکی از مشکلات اساسی روش‌های مذکور در نظام دوکالایی این است که در این نظام، صادرات و واردات به صورت یک کالای تجاری ترکیبی در نظر گرفته می‌شوند. در این چهارچوب، به طور ضمنی، فرض می‌شود قیمت‌های نسبی صادرات و واردات (رابطه مبادله) ثابت است، بنابراین، می‌توان قیمت کالاهای قابل تجارت را با استفاده از قیمت کالاهای وارداتی و صادراتی اندازه‌گیری نمود. اما واقعیت این است که سبد کالاهای وارداتی و صادراتی متفاوت از یکدیگر بوده، لذا تغییر قیمت‌های آنها به دنبال نوسان رابطه مبادله داخلی کشور موردنظر نیز متفاوت است. در روش‌های مورد نظر، برای رهایی از مشکلات مذکور و نیز برای سادگی مسئله، تغییرات رابطه مبادله نادیده گرفته می‌شود و کل (ادغام) کالاهای وارداتی و صادراتی به عنوان یک نوع کالای ترکیبی قابل تجارت در نظر گرفته می‌شوند. بنابراین، در هریک از این روش‌ها، یک شاخص ترکیبی برای کل تجارت به صورت متوسط موزون قیمت‌های صادرات و واردات براساس سهم هریک از آنها در کل تجارت محاسبه می‌شود. این روش‌ها به طور جداگانه در زیر بررسی شده است:

- برآوردهای مستقیم نرخ مبادله حقیقی داخلی برمبنای مخارج

در این روش، شاخص قیمت برای کل تجارت، متوسط موزون (هندرسی) شاخص‌های تعدیل قیمت برحسب پول داخلی برای صادرات و واردات می‌باشد که با استفاده از آمار حسابهای ملی قابل تفاضل صادرات از محصول ناخالص داخلی یا واردات از جذب داخلی حاصل می‌گردد. استخراج هر یک از شاخص‌های مذکور با استفاده از شاخص قیمت تولید نهایی یا شاخص قیمت ارزش افزوده برای کالاهای داخلی امکان‌پذیر است که در قسمت‌های بعدی این موضوع بررسی می‌شود. پس از دستیابی به شاخص‌های مورد نظر، محاسبه نرخ مبادله حقیقی داخلی به سادگی با استفاده از نسبت شاخص‌های قیمتی برآورد شده برای کل تجارت (مجموع صادرات و واردات) و کالاهای داخلی صورت می‌گیرد.

- برآوردهای مستقیم نرخ مبادله حقیقی داخلی برمنای تولید

روشن دوم برای برآورد مستقیم نرخ مبادله داخلی در نظام دو کالایی، بخش‌های تولید داخلی را به دو قسمت، شامل بخش‌های تولیدکننده کالاهای قابل تجارت و بخش‌های تولیدکننده کالاهای غیرقابل تجارت تقسیم می‌کند. به طوری که ارزش افزوده تولید کالاهای قابل تجارت (غیرقابل تجارت) به قیمت‌های ثابت و جاری را از طریق مجموع ارزش افزوده ایجاد شده در بخش‌های مورد نظر که در قالب گروه‌های قابل تجارت (غیرقابل تجارت) طبقه‌بندی شده است، استخراج نمود. بدین ترتیب، شاخص‌های تعديل ضمنی قیمت برای کالاهای قابل تجارت (P_{Tq}) و کالاهای غیرقابل تجارت (P_{Nd}) با تقسیم ارزش افزوده بخش‌های مورد نظر در قیمت‌های جاری به ارزش افزوده آنها در قیمت‌های ثابت حاصل می‌گردد. شاخص‌های قیمتی حاصل شده برای کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت، به شاخص‌های تعديل ارزش افزوده معروفند. پس از محاسبه شاخص‌های مذبور، محاسبه نرخ مبادله حقیقی داخلی به سادگی، با استفاده از شاخص‌های P_{Td} و P_{Nd} قابل محاسبه است.

محاسبه نرخ مبادله حقیقی داخلی برمنای روش تولید، با دو مشکل اساسی روبروست. اول این که تفکیک بخش‌های تولیدی به بخش‌های قابل تجارت و غیرقابل تجارت به سادگی امکان پذیر نیست و مفهوم خاصی نمی‌توان برای آن در نظر گرفت. مشکل دوم این است که داده‌های تولید ناخالص داخلی به تفکیک اجزای مورد نیاز برای محاسبه شاخص‌های ضمنی در بسیاری از کشورهای در حال توسعه موجود نیست. واقعیت این است که تفاهم عمومی مبنی بر استفاده از یک معیار مشخص برای طبقه‌بندی بخش‌های اقتصادی به بخش‌های قابل تجارت و غیرقابل تجارت وجود ندارد. معمولاً بخش‌هایی که نسبت صادرات به تولید داخلی آنها یا نسبت واردات به تولید داخلی آنها، هر دو صفر باشد، به عنوان بخش غیرتجاری طبقه‌بندی می‌شوند (این بخش‌ها اساساً شامل بخش‌های خدمات و ساختمان هستند). اما برای بخش‌هایی که در آنها حداقل یکی از نسبت‌های مذکور غیر صفر هستند، لازم است معیار مقداری مشخصی برای تعیین تجاری بودن و غیرتجاری بودن بخش‌ها یا برای تعیین این که چه درصدی از محصول هر بخش، جزء کالاهای

قابل تجارت و چه درصدی جزء کالاهای غیرقابل تجارت است، در نظر گرفته شود. با این حال، در متون تجربی، از معیارهای مختلفی استفاده می‌شود. این معیارها لزوماً برای همه کشورها یکسان نیستند. در عمل، جداسازی بخش‌های اقتصادی به بخش‌های تجاری و غیرتجاری، مستلزم دسترسی به میزان تولید بخش‌های مورد نظر به قیمت‌های جاری و ثابت در یک سطح قابل قبولی از زیربخش‌هاست. چنین داده‌هایی معمولاً در کشورهای کم درآمد موجود نیست یا تنها برای بخش‌های کلی (نه زیربخش‌های آنها) موجود است. بدین‌روی، به سبب کلی بودن داده‌های تولید داخلی، بخش‌هایی که به عنوان بخش‌های تجاری طبقه‌بندی می‌شوند، علاوه بر کالاهای قابل تجارت، برخی از کالاهای غیرقابل تجارت را نیز در برمی‌گیرند و بر عکس، به همین دلیل، جداسازی کامل بخش‌های مختلف به تفکیک قابل تجارت و غیرقابل تجارت ناممکن است.

رابطه بین نرخ‌های مبادله داخلی و خارجی

برای تعیین ارتباط نرخ مبادله حقیقی داخلی و نرخ مبادله حقیقی خارجی می‌توان فرض نمود که تنها دو کشور وجود دارد. یکی کشور داخلی و دیگری کشور خارجی یا دنیای خارج. اگر شاخص‌های کلی قیمت کشورهای داخلی و خارجی به صورت متوسطه‌های موزون هندسی قیمت کالاهای تجاری و غیرتجاری در هر یک از این کشورها، با وزن‌های α و $1-\alpha$ برای کالاهای غیرتجاری در نظر گرفته شود،

می‌توان نوشت:

$$P_{Gd} = P_{Nd}^{\alpha} \cdot P_{Td}^{1-\alpha} \quad (5)$$

$$P_{Gf} = P_{Nf}^a \cdot P_{Tf}^{1-a} \quad (6)$$

به طوری که $1 < \alpha < a < 1$

در عمل، سطح قیمت‌های داخلی و خارجی، P_{Gd} و P_{Gf} و قیمت کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت را می‌توان با استفاده از شاخص قیمتی تولید (ارزش افزوده) یا مخارج اندازه گیری نمود. بدین‌روی، مقادیر α و a عموماً به این که کدام یک از شاخص‌های قیمتی مذکور مورد استفاده قرار

می‌گیرد، بستگی دارد.

همان طوری که پیشتر نیز گفتیم، نرخ واقعی ارز دو جانبه بین کشورهای داخلی و خارجی در قالب بول خارجی به شکل زیر قابل بیان است:

$$\text{ERER}_{fc} = E_{fc} \cdot P_{Gd} / P_{Gf} \quad (7)$$

در معادله بالا، اگر شاخص‌های قیمتی مخارج برای اندازه‌گیری قیمت کالاهای قابل تجارت و غیرقابل تجارت مورد استفاده قرار گیرد، نرخ حقیقی ارز برمبنای برابری قدرت خرید^۱ - مخارج حاصل خواهد شد. اگر از شاخص‌های قیمتی تولید استفاده شود، نرخ حقیقی ارز براساس تعريف ماندل فلمنگ به دست خواهد آمد. با توجه به معادلات (۵)، (۶) و (۷) می‌توان نتیجه گرفت:

$$\text{RER}_{fc} = E_{fc} \frac{P_{Nd}^{\alpha} \cdot P_{Td}^{1-\alpha}}{P_{Nf}^{\alpha} \cdot P_{Tf}^{1-\alpha}} = \frac{(P_{Nd}/P_{Td})^{\alpha}}{(P_{Nf}/P_{Tf})^{\alpha}} \cdot \frac{E_{fc} P_{Td}}{P_{Tf}} \quad (8)$$

بنابراین:

$$\text{ERER}_{fc} = \frac{(\text{IRERN}_{Td})^{\alpha}}{(\text{IRERN}_{Tf})^{\alpha}} \cdot \frac{E_{fc} P_{Td}}{P_{Tf}} \quad (9)$$

در رابطه اخیر IRERN_{Td} و IRERN_{Tf} بیانگر نرخ مبادله داخلی، به ترتیب، برای کشور داخلی و خارجی برحسب واحدهای بول خارجی می‌باشد که تعريف اساسی آن در معادله (۲) آمده است.

اگر قانون قیمت واحد برای کالاهای قابل تجارت صادق باشد (مالیات برتجارت و سایر هزینه‌های مبادلاتی در قیمت وسیع در نظر گفته نشود) قیمت داخلی کالاهای قابل تجارت معادل با قیمت خارجی کالاهای قابل تجارت که در نرخ اسمی ارز برحسب واحدهای بول داخلی ($E_{dc} = \frac{1}{F_{fc}}$) ضرب شده است، می‌باشد. در این حالت، عبارت $E_{fc} \cdot P_{Td} / P_{Tf}$ در سمت راست معادله (۹) مساوی یک خواهد بود. بنابراین رابطه بین IRER_{Tf} و ERER_{fc} را می‌توان به شکل معادله زیر نشان داد:

$$\text{IRER}_{fc} = \frac{\alpha \cdot \text{IRERN}_{Td}}{\text{IRERN}_{Tf}} \quad (10)$$

با لگاریتم گیری از دو طرف معادله بالا و تشکیل معادله دیفرانسیل می‌توان نوشت:

$$\text{IRER}_{fc} = \alpha \cdot \text{IRERN}_{Td} - a \cdot \text{IRERN}_{Tf} \quad (11)$$

در معادله (۱۱) علامت (۸) برروی هر متغیر (مثلاً X) بیانگر تغییرات نسبی آن متغیر (ΔX) می‌باشد. با حل معادله مذبور برای نرخ مبادله داخلی کشور می‌توان نوشت:

$$\text{IRERN}_{Td} = \frac{1}{\alpha_0} \text{ERER}_{fc} + \frac{a}{\alpha} \cdot \text{IRERN}_T \quad (12)$$

معادلات (۱۱) و (۱۲) نشان می‌دهند که نرخ مبادله داخلی و نرخ واقعی ارز برای هر کشور متفاوت هستند و لزوماً در یک جهت تغییر نمی‌کنند. با توجه به معادله (۱۱) اگر تغییرات نرخ مبادله داخلی کشور خارجی صفر باشد، می‌توان نتیجه گرفت که تغییرات نرخ واقعی ارز کشور داخلی متناسب با تغییرات نرخ مبادله داخلی واقعی آن خواهد بود:

$$\text{ERER} = \alpha \cdot \text{IRERN}_{Td} \quad (13)$$

از آن جا که مقدار α (سهم بخش در اقتصاد داخلی) مثبت اما کوچک تراز واحد است، تغییرات نرخ واقعی ارز کشور داخلی کوچک‌تر از تغییرات نرخ مبادله حقیقی داخلی خواهد بود. هر چه مقدار α بیشتر باشد، میزان تغییرات نرخ مبادله خارجی نیز بیشتر خواهد بود. اما تغییرات نرخ مبادله حقیقی داخلی بیشتر از تغییرات نرخ مبادله حقیقی خارجی در یک کشور است. برای مثال، اگر در نرخ واقعی ارز کشور داخلی به دنبال افزایش تورم خارجی یا سیاست کاهش ارزش پول داخلی، در جهت کاهش

ارزش پول داخلی تغییر کند (کاهش یابد^۱) آن گاه نرخ مبادله داخلی به میزان بیشتری کاهش خواهد یافت. این امر از کanal قانون قیمت واحد برای کالاهای تجاری رخ می‌دهد که بر اثر آن، تغییرات قیمت به دنبال تورم خارجی یا کاهش ارزش پول داخلی، به طور یکنواختی در داخل و خارج رخ می‌دهد. همچنین معادله (۱۱) نشان می‌دهد که تغییرات نرخ حقیقی ارز در کشور داخلی به طور معکوس با تغییرات نرخ مبادله حقیقی داخلی کشور خارجی مرتبط است. برای مثال، اگر نرخ مبادله داخلی کشور خارجی به خاطر رشد سریع تر بهره‌وری در بخش تجاری نسبت به بخش غیرتجاری آن افزایش یابد (افزایش قدرت خرید پول خارجی)، نرخ واقعی ارز کشور داخلی کاهش خواهد یافت (کاهش ارزش پول کشور داخلی). بنابراین، این امکان وجود دارد که تغییرات نرخ مبادله داخلی واقعی و نرخ مبادله خارجی واقعی در کشور داخلی در جهت‌های مخالف اتفاق افتد. این وضعیت، زمانی رخ می‌دهد که شرایط زیر برقرار باشد:

$$\left| \alpha \cdot \text{IRERN}_{T_d} \right| < \left| a \cdot \text{IRERN}_{T_f} \right|$$

برای مثال، اگر اندازه نسبی بخش غیرتجاری در کشورهای داخلی و خارجی به یک اندازه باشد ($\alpha=a$) و میزان افزایش نرخ مبادله داخلی کشور خارجی بیش از نرخ مبادله داخلی کشور داخلی باشد، آن گاه تغییرات نرخ حقیقی ارز در کشور داخلی به گونه‌ای است که حتی در صورت افزایش نرخ مبادله داخلی، کاهش ارزش واقعی پول ملی را به دنبال خواهد داشت. اگر تغییرات نرخ مبادله داخلی کشور خارجی بیشتر باشد یا سهم بخش غیرتجاری در اقتصاد خارجی (a) نسبت به سهم بخش غیرتجاری اقتصاد داخلی (α) بزرگ‌تر باشد (اقتصاد خارجی نسبت به اقتصاد داخلی از درجه بازیوند کمتری برخوردار باشد)، احتمال شکل گیری تغییرات نرخ مبادله داخلی و خارجی یک کشور، در جهت‌های مخالف، بیشتر خواهد شد.

به علاوه، نرخ رشد بهره‌وری بخش‌های تجاری (قابل تجارت) و (غیرقابل تجارت) یکی از مهمترین عوامل مؤثر بر روابط نرخ‌های مبادله داخلی و خارجی هر کشور است. رشد سریع تر

۱. در این جا نرخ‌های مبادله کشور داخلی بر حسب واحدهای پول کشور خارجی در نظر گرفته شده است.

بهره‌وری در بخش تجاری نسبت به بخش غیرتجاری، موجب کاهش قیمت نسبی کالاهای تجاری می‌گردد. بدین‌روی، کشورهایی که رشد سریع‌تر بهره‌وری در بخش تجاری نسبت به بخش غیرقابل تجارت را تجربه می‌کنند، تغییرات نرخ‌های مبادله داخلی آنها، با فرض ثابت بودن سایر عوامل، در جهت تقویت پول ملی آنها خواهد بود. همچنین، اگر رشد بهره‌وری بخش تجاری در یک کشور نسبت به بخش غیرتجاری آن در مقایسه با شریک تجاریش بیشتر باشد، تغییرات نرخ واقعی ارز آن، اگرچه با سرعت کمتری، نسبت به نرخ مبادله داخلی آن، در جهت افزایش ارزش پول ملی آن کشور شکل خواهد گرفت. افزایش نرخ واقعی ارز به این دلیل اتفاق می‌افتد که رشد نسبی بیشتر در بخش تجاری کشور مورد نظر باعث می‌شود که آن کشور افزایش بیشتری را در قیمت نسبی کالاهای غیرقابل تجارت تجربه کند. این در حالی است که تغییری در نرخ مبادله حقیقی خارجی مربوط به کالاهای تجاری به دلیل حاکم بودن قانون قیمت واحد برای کالاهای قابل تجارت رخ نمی‌دهد (بالاسا و ساموئلسن، ۱۹۶۴).

گفتنی است که اگر قانون قیمت واحد برای کالاهای تجاری برقرار نباشد، قیمت کالاهای تجاری در هر کشور با قیمت کالاهای مشابه در سایر کشورها تفاوت خواهد داشت. در چنین وضعیتی، تعیین رابطه نرخ‌های مبادله داخلی و خارجی یک کشور به آسانی ممکن نیست.

محاسبه شاخص‌های قیمتی موردنیاز برای برآورد نرخ مبادله حقیقی داخلی

مشکل اساسی استخراج شاخص‌های موردنیاز با استفاده از ارقام حساب‌های ملی این است که واردات، صادرات و کالاهای داخلی، معمولاً عوامل وارداتی (واردات واسطه‌ای) را نیز در بر می‌گیرند. بدین‌روی، لذا برای استخراج شاخص‌های تعديل ارزش افزوده برای صادرات، واردات و کالاهای داخلی لازم است که ارقام واقعی واردات واسطه‌ای مورد استفاده در تولید این کالاها موجود باشد یا فرض‌های معقولی برای خارج نمودن واردات واسطه‌ای از کالاهای مزبور در نظر گرفته شود. قبل از محاسبه شاخص‌های موردنیاز، لازم است که جایگاه واردات واسطه‌ای در حساب‌های ملی مورد بررسی شود.

- اتحاد حساب‌های ملی و واردات واسطه‌ای

در این قسمت، فرض شده است، کالاهای تولید شده و جذب شده در اقتصاد کشور مورد نظر، شامل کالاهای صادراتی، وارداتی و کالاهای داخلی می‌باشد. کالاهای داخلی کالاهایی هستند که تولید و جذب آنها به طور کامل در داخل شکل می‌گیرد. اگرچه ممکن است در تولید آنها از نهاده‌های وارداتی نیز استفاده شود.

براساس اتحاد حسابداری ملی در اقتصاد باز، تولید کالاهای داخلی به قیمت بازار (GDP) معادل با مجموع مصرف کل (C)، سرمایه‌گذاری کل (I) و خالص صادرات (X-M) است:

$$GDP = C + I + X - M \quad (14)$$

در رابطه بالا، سمت چپ بیانگر کل ارزش افزوده داخلی اقتصاد می‌باشد. بنابراین، نهاده‌های واسطه‌ای اعم از نهاده‌های وارداتی و نهاده‌های واسطه‌ای واسطه‌ای تولید شده در داخل را در بر نمی‌گیرد. در طرف راست، C+I کل مخارج یا جذب داخل (A) می‌باشد که بیانگر مخارج ساکنان کشور مورد نظر برای کالاهای نهایی داخلی یا واردات می‌باشد. X نشان‌دهنده صادرات می‌باشد که در داخل تولید شده است. بدین روی، ممکن است، نهاده‌های وارداتی یا واردات مجدد صادر شده را نیز دربرگیرد. M بیانگر کل واردات است که ممکن است برای مصرف نهایی (M_C)، سرمایه‌گذاری (M_I) یا به عنوان نهاده‌های واسطه‌ای (M_V) از آن استفاده شده باشد. در اینجا، برای سادگی، فرض می‌شود که واردات ترانزیت (عبوری) وجود ندارد. بنابراین، معادله زیر را به کل واردات می‌توان در نظر گرفت:

$$M = M_C + M_I + M_V \quad (15)$$

کالاهای واسطه‌ای وارداتی (M_V) می‌تواند در تولید کالاهای داخلی (M_{VID}) و نیز تولیدی کالاهای صادر شده (M_{VX}) مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین:

$$M_V = M_{VID} + M_{VX} \quad (16)$$

از این رو، معادله واردات را می‌توان به صورت زیر نمایش داد:

$$M = M_C + M_I + M_{VD} + M_{VX} \quad (17)$$

به همین ترتیب، مصرف کل و سرمایه‌گذاری کل نیز ترکیبی از کالاهای وارداتی و تولید داخلی هستند. بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که :

$$C = C_D + M_C \quad (18)$$

$$I = I_D + M_I \quad (19)$$

واضح است که $C_D + I_D$ بیانگر کل کالاهای تجارت نشده می‌باشد. با جایگذاری معادلات (۱۷)، (۱۹) در رابطه (۱۵) معادله زیر حاصل می‌گردد:

$$GDP + M_V = C_D + I_D + X \quad (20)$$

همچنین با در نظر گرفتن معادله (۱۶) می‌توان نوشت:

$$GDP = (C_D + I_D - M_{VD}) + (X - M_{VX}) \quad (21)$$

براساس معادله (۲۰) تولید داخلی کالاهای نهایی معادل با ارزش افزوده داخلی به اضافه واردات کالاهای واسطه‌ای است. به طوری که قسمتی از این تولید نهایی، در داخل اقتصاد مورد نظر جذب و بقیه صادر می‌شود. شاخص‌های قیمتی برای کل کالاهای داخلی ($C_D + I_D$) و صادرات (X) به قیمت‌های تولید نهایی معروف است. اگر ارقام مربوط به سه گروه واردات (که در معادله ۱۵ مشخص شده‌اند) به قیمت‌های جاری و ثابت موجود باشند، شاخص قیمت برای کل تولید نهایی کالاهای جذب شده در داخل (P_{AMD}) به راحتی با استفاده از ارقام حساب‌های ملی قابل محاسبه است. همچنین شاخص تعديل قیمت صادرات (P_X) را می‌توان به طور مستقیم با استفاده از ارقام صادرات به قیمت‌های ثابت و جاری محاسبه نمود.

در معادله (۲۱) اولین عبارت سمت راست، بیانگر ارزش افزوده داخلی است که در داخل اقتصاد جذب شده است. عبارت دوم، نشان دهنده ارزش افزوده داخلی است که صادر شده است. شاخص قیمت برای $C_D + I_D - M_{VD}$ به شاخص تعديل ارزش افزوده (P_{AAD}) معروف است. همین طور،

شاخص قیمت برای $X - M_{VX}$ به شاخص تعدیل ارزش افزوده صادرات (P_X^2) معروف است و شاخص‌های P_{AAD} و P_X^2 را نمی‌توان به طور مستقیم، تنها با استفاده از آمار حساب‌های ملی محاسبه نمود. در حالت عادی، ارقام مربوط به واردات واسطه‌ای مورد استفاده در تولید کالاهای داخلی (M_{VD}) و تولید کالاهای صادراتی (M_{VX}) در آمار حساب‌های ملی وجود ندارد و ارقام دو متغیر مذکور به طور مستقیم قابل دسترسی نیست. در چنین حالتی، می‌توان فرض نمود که سهم نهاده‌های وارداتی در تولید کالاهای جذب شده در داخل (m_{vd}) و سهم نهاده‌های وارداتی در تولید کالاهای صادر شده (m_{vx}) یکسان هستند. به عبارت دیگر:

$$m_{vd} = \frac{M_{VD}}{C_D + I_D} = m_{vx} = \frac{M_{VX}}{X} \quad (22)$$

با توجه به فرض بالا، اگر ارقام مربوط به کل نهاده‌های واسطه‌ای وارداتی (M_V) موجود باشد، متغیرهای M_{VD} و M_{VX} قابل محاسبه هستند. چون با استفاده از معادلات (۲۰) و (۲۱) می‌توان نتیجه گرفت:

$$\frac{M_V}{GDP + MV} = \frac{M_{VD} + M_{VX}}{C_D + I_D + X} \quad (23)$$

از این رو می‌توان نوشت:

$$\frac{M_V}{GDP + MV} = \frac{M_{VD}}{C_D + I_D} \cdot \frac{C_D + I_D}{C_D + I_D + X} + \frac{M_{VX}}{X} \cdot \frac{X}{C_D + I_D + X} \quad (24)$$

لذا:

$$\frac{M_V}{GDP + MV} = m_{vd} \cdot \frac{C_D + I_D}{C_D + I_D + X} + m_{vx} \cdot \frac{X}{C_D + I_D + X} \quad (25)$$

در نهایت، با در نظر گرفتن فرض مذکور، رابطه زیر نتیجه گیری می‌شود:

$$\frac{M_V}{GDP + MV} = m_{vd} = m_{vx} \quad (26)$$

نسبت فوق، زمانی که ارقام واردات به تفکیک واردات واسطه‌ای و نهایی به شکل واقعی یا برآورده موجود باشد، قابل محاسبه است. ممکن است مقادیر m_{vd} و m_{vx} در قیمت‌های جاری و قیمت‌های ثابت متفاوت از یکدیگر باشند. اگر ارقام واردات به تفکیک مذکور تنها به قیمت‌های

جاری موجود باشد، لازم است فرض دیگری نیز برای محاسبه واردات واسطه‌ای به قیمت‌های ثابت در نظر گرفته شود. این فرض، بیان می‌کند که سهم کالاهای واسطه‌ای در کل واردات به قیمت‌های ثابت و جاری یکسان است. بنابراین:

$$\frac{RM_V}{RM} = \frac{CM_V}{CM} \quad (27)$$

به طوری که حروف R و C در ابتدای هر متغیر یا عبارت، بیانگر مقادیر آن، به ترتیب، به قیمت‌های جاری و ثابت می‌باشد. برای مثال، در رابطه بالا RM نشان دهنده واردات واسطه‌ای به قیمت‌های جاری و CM بیانگر واردات واسطه‌ای به قیمت‌های ثابت می‌باشد. در ادامه، با در نظر گرفتن کلیات مذکور، نحوه محاسبه شاخص‌های تعديل قیمتی تولید نهایی و ارزش افزوده برای صادرات، واردات و کالاهای داخلی که برای محاسبه نرخ‌های مبادله داخلی مختلف مورد نیاز هستند، بررسی شده است.

- شاخص تعديل صادرات

در روابط مذکور، دو مقیاس اندازه‌گیری برای صادرات به چشم می‌خورد. یکی کل صادرات (X) و دومی ارزش افزوده صادرات ($X - M_{VX}$). شاخص تعديل قیمتی صادرات برای هر یک از موارد مذکور با استفاده از ارقام آنها به قیمت‌های ثابت و جاری قابل محاسبه است. به عبارت دیگر:

$$P_{x1} = \frac{RX}{CX} \quad (28)$$

$$P_{x2} = \frac{R[X - M_{VX}]}{C[X - M_{VX}]} \quad (29)$$

معادله اخیر را می‌توان به شکل زیر نیز در نظر گرفت:

$$P_{x2} = \frac{R[(1-m_{VX})X]}{C[(1-m_{VX})X]} \quad (30)$$

در این رابطه :

$$m_{VX} = \frac{M_V}{GDP + M_V}$$

- شاخص تعديل واردات

همین طور، دو تعریف جایگزین برای شاخص تعديل واردات می‌توان در نظر گرفت. در تعریف اول، شاخص مزبور با استفاده از رابطه زیر حاصل می‌گردد:

$$P_{M1} = \frac{RM}{CM} \quad (31)$$

تعریف دوم، تنها در برگیرنده واردات کالاهای نهایی است:

$$P_{M2} = \frac{R[M - M_V]}{C[M - M_V]} \quad (32)$$

یا

$$P_{M2} = \frac{R[M_C - M_I]}{C[M_C - M_I]} \quad (33)$$

- شاخص‌های قیمتی کل

به طور کلی، با استفاده از ارقام حساب‌های ملی به قیمت‌های ثابت و جاری، سه شاخص کلی برای قیمت قابل محاسبه است. اولین شاخص که متعارف‌ترین شاخص کلی است، شاخص تعديل محصول ناخالص داخلی^۱ (P_{GDP}) می‌باشد. این شاخص از نسبت محصول ناخالص داخلی به قیمت‌های جاری و ثابت حاصل می‌شود. شاخص دوم، شاخص تعديل کل تولید^۲ (P_Q) می‌باشد. از آن جا که کل تولید اقتصاد معادل با مجموع ارزش افزوده داخلی و واردات واسطه‌ای در نظر گرفته می‌شود، شاخص مزبور به شکل زیر قابل نمایش است:

$$P_Q = \frac{R[GDP + M_V]}{C[GDP + M_V]} \quad (34)$$

سومین شاخص، شاخص تعديل جذب^۳ (P_A) می‌باشد که از نسبت جذب کل (مصرف به اضافه سرمایه گذاری) به قیمت‌های ثابت و جاری حاصل می‌گردد.

1. GDP Deflator

2. Aggregate Output Price Index

3. Absorption Deflator

روندهای شاخص تغییر صادرات، تغییر واردات، قیمت کل در نمودارهای ۱ تا ۳ به صورت مناسبی نمایش داده شده است. گفتنی است که برای محاسبه اجزای واردات به قیمت ثابت، از نرخ تبدیل کل واردات بر حسب قیمت‌های جاری به کل واردات بر حسب قیمت‌های ثابت استفاده شده است.

- شاخص‌های قیمت کالاهای داخلی

کالاهای داخلی، کالاهایی هستند که در داخل اقتصاد، تولید و نیز مصرف می‌شوند. بنابراین، می‌توان شاخص قیمت آنها را هم از طرف عرضه و هم از طرف تقاضای اقتصاد محاسبه نمود. نحوه محاسبه شاخص تغییر تولید نهایی برای کالاهای داخلی (P_{AMD}) و شاخص تغییر ارزش افزوده برای کالاهای داخلی (P_{AAD}) از طرف عرضه و تقاضای اقتصاد در زیر تشریح شده است.

از طرف عرضه، همان طوری که پیشتر نیز گفتیم، P_{AMD} به کل تولید نهایی کالاهای داخلی ($C_D + I_D - M_{VD}$) و به ارزش افزوده تولید کالاهای داخلی ($C_D + I_D - M_{VD}$) مرتبط است. بنابراین، از برابری‌های (۲۰)، (۲۱) و (۲۲) می‌توان نتیجه گرفت:

$$C_D + I_D = GDP + M_V - X \quad (۳۵)$$

$$C_D + I_D - M_{VD} = GDP - (X - M_{VX}) = GDP - (1 - m_{vx})X \quad (۳۶)$$

اگر عبارات بالا به قیمت‌های جاری و ثابت موجود باشند، شاخص‌های مذبور را می‌توان به کمک

معادلات زیر محاسبه نمود:

$$P_{AMD} = \frac{R[GDP + M_V - X]}{C[GDP + M_V - X]} \quad (۳۷)$$

$$P_{AAD} = \frac{R[GDP - (1 - m_{vx})X]}{C[GDP - (1 - m_{vx})X]} \quad (۳۸)$$

به طوری که:

$$m_{vx} = \frac{M_V}{GDP + M_V}$$

از طرف تقاضا، شاخص‌های مزبور با استفاده جذب کل محاسبه می‌شوند. بنابراین، می‌توان نوشت:

$$A = C + I = C_D + I_D + M_C + M_I \quad (39)$$

با اضافه نمودن و کم کردن M_{VD} در طرف راست معادله بالا، رابطه زیر حاصل می‌گردد:

$$A = C + I = (C_D + I_D - M_{VD}) + (M_C + M_I + M_{VI}) \quad (40)$$

با در نظر گرفتن معادله اخیر و معادلات (۱۷) و (۲۲) می‌توان نتیجه گرفت:

$$A = C + I = (C_D + I_D + M_{VD}) + (M - m_{vx} \cdot X) \quad (41)$$

در نتیجه:

$$C_D + I_D = C + I - M_c - M_I \quad (42)$$

$$C_D + I_D + M_{VD} = C + I - (M - m_{vx} \cdot X) \quad (43)$$

بنابراین، می‌توان نوشت:

$$P_{AMD} = \frac{R[C + I - M_c - M_I]}{C[C + I - M_c - M_I]} \quad (44)$$

و

$$P_{AAD} = \frac{R[C + I - (M - m_{vx} \cdot X)]}{C[C + I - (M - m_{vx} \cdot X)]} \quad (45)$$

به طوری که:

$$m_{vx} = \frac{M_V}{GDP + M_V}$$

روندهای قیمت کالاهای داخلی با در نظر گرفتن طرف عرضه و طرف تقاضا در

نمودارهای ۴ و ۵ به خوبی نمایان شده است.

فرض جانشین

محاسبه شاخص‌های مورد نظر به کمک روش‌های مذکور، نیازمند آمار و ارقام واردات به تفکیک واردات برای مصرف نهایی (M_V)، واردات برای سرمایه‌گذاری (M_I) و واردات برای نهاده‌های واسطه‌ای (M_{VX}) می‌باشد. متاسفانه این آمارها در بسیاری از کشورهایی کم درآمد موجود نیست. در چنین وضعیتی، دو فرض جانشین برای محاسبه شاخص‌های قیمت صادرات، واردات و کالاهای داخلی می‌توان در نظر گرفت. یکی این که نهاده‌های وارداتی جزئی و ناچیز هستند یا تأثیر قابل توجهی بر شاخص‌های مذبور نمی‌گذارند. دوم این که واردات مربوط به جذب و واردات مربوط به صادرات یکسان هستند. از آن جا که در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، واردات کالاهای واسطه‌ای سهم زیادی از کل واردات را تشکیل می‌دهد، فرض اول، افراطی به نظر می‌رسد. بنابراین، فرض اول، می‌توان نتیجه گرفت که واردات به کار گرفته شده در کالاهای داخلی (M_{VX}) و واردات به کار گرفته شده، در صادرات (M_{VX}) معادل با صفر هستند. بنابراین، تفاوتی بین GDP و $GDM+M_V$ وجود ندارد. در نتیجه، می‌توان نوشت:

$$P_{AMD} = P_{AAD} = \frac{R[GDP-X]}{C[GDP-X]} \quad (46)$$

به علاوه، چون هیچ نهاده وارداتی وجود ندارد، شاخص‌های P_{x1} و P_{x2} نیز یکسانند. همچنین بر اساس فرض دوم می‌توان نتیجه گرفت:

$$m_{VX} = m_a = \frac{M}{GDP + M} \quad (47)$$

در این حالت، شاخص AAD را نیز می‌توان از طریق معادلات (۳۸) و (۴۵) با در نظر گرفتن معادله (۴۷) برای محاسبه M_{VX} محاسبه نمود. همچنین P_{x2} از طریق معادله (۳۰) و معادله (۴۷) به آسانی قابل محاسبه است. برخی از شاخص‌های قیمتی مورد نظر برای اقتصاد ایران با استفاده از دو فرض اخیر محاسبه شده است (نمودارهای ۶ تا ۸).

محاسبه مستقیم نرخ مبادله داخلی در نظام سه کالایی

نرخ مبادله حقیقی برای صادرات بر اساس نسبت شاخص قیمت صادرات به شاخص قیمت کالاهای داخلی اندازه گیری می شود. برای اندازه گیری شاخص قیمت صادرات، دو انتخاب وجود دارد. یکی شاخص قیمت تولید نهایی کالاهای صادر شده (P_{X1}) و دیگری، شاخص تعديل ارزش افزوده صادرات (P_x^2). به همین ترتیب، برای شاخص قیمت کالاهای داخلی می توان از شاخص قیمت محصول نهایی (P_{AMD}) یا شاخص تعديل ارزش افزوده (P_{AAD}) استفاده نمود. برای دستیابی به برآورد سازگار و بدون اربیب نرخ مبادله حقیقی لازم است که از یک نوع شاخص قیمت برای صادرات و کالاهای داخلی استفاده شود. بر این اساس، دو شاخص اندازه گیری نرخ مبادله حقیقی برای صادرات می توان معرفی نمود (هینکل، ۱۹۹۹):

$$RERX1_N = \frac{P_{X1}}{P_{AMD}} \quad (48)$$

$$RERX2_N = \frac{P_x^2}{P_{AAD}} \quad (49)$$

نرخ مبادله حقیقی برای واردات، نسبت شاخص قیمت داخلی برای واردات به شاخص قیمت کالاهای داخلی است. شاخص قیمت داخلی واردات را می توان با استفاده از شاخص قیمت برای کل واردات (P_{M1}) یا شاخص قیمت برای کالاهای نهایی (P_x^2) محاسبه نمود. معمولاً برای محاسبه نرخ مبادله واقعی واردات از شاخص اول (P_{M1}) استفاده می شود. از آن جا که این شاخص بیانگر قیمت محصول نهایی است، توصیه می شود شاخص قیمت محصول نهایی برای کالاهای داخلی (P_{AMD}) به جای شاخص تعديل ارزش افزوده برای کالاهای واقعی (P_{AAD}) مورد استفاده قرار گیرد. به هر حال، محاسبه نرخ مبادله داخلی برای واردات به کمک یکی از روابط زیر امکان پذیر است:

$$RERM1_N = P_{M1} / P_{AMD} \quad (50)$$

$$RERMI2_N = P_{M1} / P_{AAD} \quad (51)$$

نمودارهای ۹ و ۱۰، روند هریک از شاخص های مذکور را به خوبی نشان می دهند. گفتنی است که

برای محاسبه نرخ‌های مبادله صادرات و واردات، تنها از شاخص‌های قیمت که از طرف عرضه محاسبه شده‌اند، استفاده شده است.

محاسبه مستقیم نرخ مبادله حقیقی داخلی در نظام دوکالایی

نرخ مبادله حقیقی داخلی در یک نظام دوکالایی با استفاده از متوسط موزون نرخ مبادله حقیقی برای صادرات و نرخ مبادله حقیقی برای واردات محاسبه می‌شود. از آن جا که تنها برای محاسبه $RERM_N$ و $RERX_N$ از شاخص‌های قیمت صادرات و واردات مشابه (قیمت‌های محصول نهایی) و نیز قیمت کالاهای داخلی یکسان (P_{AMD}) استفاده می‌شود، برای محاسبه مستقیم نرخ مزبور، استفاده از متوسط موزون نرخ‌های مبادله مذکور برای واردات و صادرات مناسب‌تر است. با وجود این، زمانی که ارقام واردات واسطه‌ای موجود نیست، چاره‌ای جز استفاده از شاخص‌های تعديل ارزش افزوده نیست.

به طور خلاصه، نرخ مبادله حقیقی داخلی برای کالاهای قابل تجارت با استفاده از رابطه زیر قابل محاسبه است. در این رابطه، $IRER$ به عنوان متوسط موزون هندسی نرخ‌های مبادله صادرات و واردات معروف شده است که وزن‌های آن بیان‌گر سهم واردات و صادرات در کل تجارت است:

$$RERT_N = RERM_N \cdot RERX_N^{\alpha} \cdot IRER^{1-\alpha} \quad (52)$$

همین طور، شاخص تعديل ضمنی قیمت داخلی کالاهای قابل تجارت که با نرخ N مبادله شده‌اند، به صورت متوسط موزون شاخص قیمت صادرات و شاخص قیمت واردات قابل تعریف

است:

$$P_{Td} = P_{Md1}^{\alpha} \cdot P_{Xd1}^{1-\alpha} \quad (53)$$

با در نظر گرفتن تعریف اولیه نرخ مبادله داخلی واقعی برای کالاهای تجاری (معادله ۱) و رعایت همسانی روش‌ها در محاسبه شاخص‌های مورد نیاز می‌توان نوشت:

$$\text{IRERT1}_N = \frac{P_{Td}}{P_{Nd}} = \frac{\frac{\alpha}{P_{Md_1} \cdot P_{xd_1}}^{\alpha}}{P_{AMD}} \quad (54)$$

۹

$$\text{IRERT2}_N = \frac{P_{Td}}{P_{Nd}} = \frac{\frac{\alpha}{P_{Md_1} \cdot P_{xd_1}}^{\alpha}}{P_{AMD}} \quad (55)$$

اگر محاسبه برخی از شاخص‌های مورد نظر در رابطه اخیر امکان‌پذیر نباشد، می‌توان از شاخص‌های متناظر که با استفاده از سایر روش‌های مذکور قابل محاسبه هستند، استفاده نمود. برای محاسبه سهم واردات (صادرات) در کل تجارت می‌توان از نسبت واردات به قیمت جاری (صادرات به قیمت جاری) و کل تجارت به قیمت جاری و نیز نسبت واردات به قیمت ثابت (صادرات به قیمت ثابت) و کل تجارت به قیمت ثابت استفاده نمود. محاسبه سهم موردنظر براساس قیمت‌های ثابت زمانی توصیه می‌شود که سال پایه به عنوان تعادلی مد نظر قرار گیرد. اگر تغییرات قابل توجهی در سال‌های بعد از سال پایه اتفاق افتاده باشد، محاسبه سهم مذکور براساس قیمت‌های جاری مناسب‌تر است.

گفتنی است که در پژوهش حاضر، نرخ حقیقی ارز براساس روابط زیر محاسبه شده است:

$$\text{ERER}_1 = \text{OER} * \text{CPIOECD}/\text{CPI} \quad (56)$$

$$\text{ERER}_2 = \text{MER} * \text{CPIOECD}/\text{CPI} \quad (57)$$

در روابط بالا، متغیرهای OER و MER، به ترتیب، نشان دهنده نرخ ارز رسمی و نرخ ارز بازار آزاد و متغیرهای CPIOECD و CPI، به ترتیب، بیانگر شاخص قیمت خرده‌فروشی کشورهای او.ای.سی.دی. و شاخص قیمت خرده‌فروشی داخلی می‌باشد.

نرخ مبادله حقیقی داخلی برای اقتصاد ایران براساس رابطه (۵۴)، بادرنظر گرفتن روش‌های مختلف محاسبه شده است. براین اساس، دو شاخص برای نرخ مذکور معرفی شده است. در شاخص اول (IRERT1_N) سهم واردات و صادرات براساس قیمت‌های جاری و در شاخص دوم (IRERT2_N) برمنای قیمت‌های ثابت محاسبه شده است. این شاخص‌ها در نمودار ۱۱ مورد مقایسه قرار

گرفته‌اند. همچنین به منظور بررسی ارتباط نرخ‌های مبادله داخلی و خارجی، در اقتصاد ایران، روند شاخص‌های نرخ مبادله حقیقی داخلی و نرخ حقیقی ارز مورد مقایسه قرار گرفته است (نمودار ۱۲).

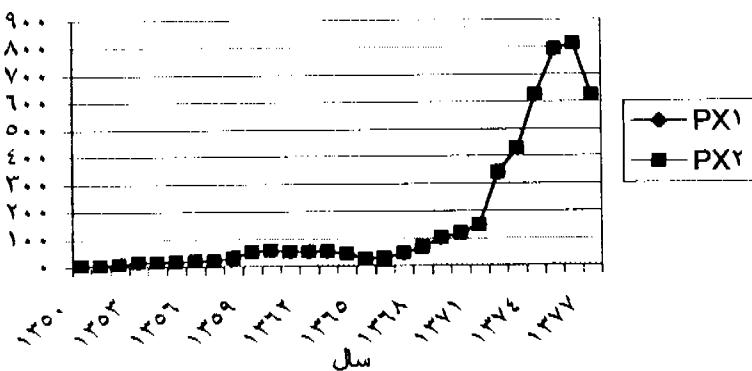
نتیجه گیری

به عقیده بسیاری از صاحب نظران اقتصادی، استفاده از شاخص‌های نرخ مبادله حقیقی داخلی به جای شاخص‌های نرخ حقیقی ارز در مطالعات مربوط به کشورهای در حال توسعه مناسب‌تر است. بر این اساس، روش‌ها و معیارهای مورد نیاز برای برآورد مستقیم شاخص‌های نرخ مبادله حقیقی داخلی و مشکلات اندازه‌گیری آنها بررسی گردید. سپس با استفاده از داده‌های آماری مورد نیاز، شاخص‌های مذبور برای اقتصاد ایران برآورد گردید. همچنین به منظور بررسی ارتباط نرخ‌های مبادله داخلی و خارجی در اقتصاد ایران، روند شاخص‌های نرخ مبادله داخلی و نرخ ارز مقایسه شده‌اند.

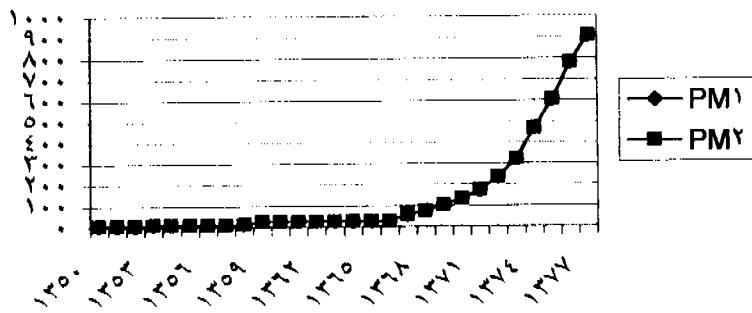
نتایج نشان می‌دهند که ارقام برآورده شده هر شاخص به روش‌های مختلف تقریباً روند یکسانی را دنبال می‌کنند. همچنین مقایسه روند نرخ‌های مبادله حقیقی داخلی و نرخ‌های حقیقی ارز، بیانگر این است که روند شاخص‌های نرخ مبادله حقیقی با نرخ حقیقی ارز که بر اساس نرخ رسمی محاسبه شده است، تا حدود زیادی مشابه است. اما این روند در مقایسه با روند نرخ حقیقی ارز که بر مبنای نرخ بازار آزاد محاسبه شده است، متفاوت به نظر می‌رسد.

پیوست ۱. نمودارها

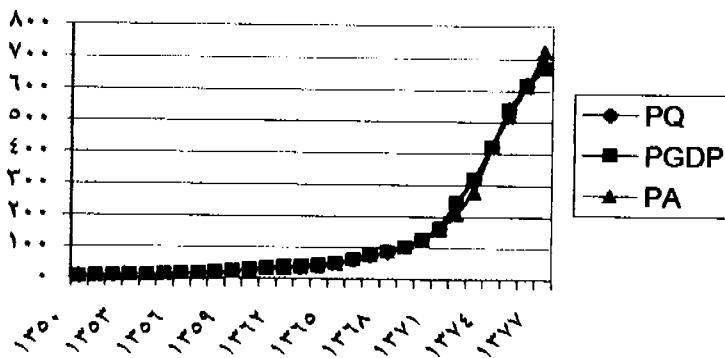
نمودار ۱. روند شاخص‌های تعدیل صادرات (شاخص‌های تعدیل کل صادرات و ارزش افزوده صادرات)

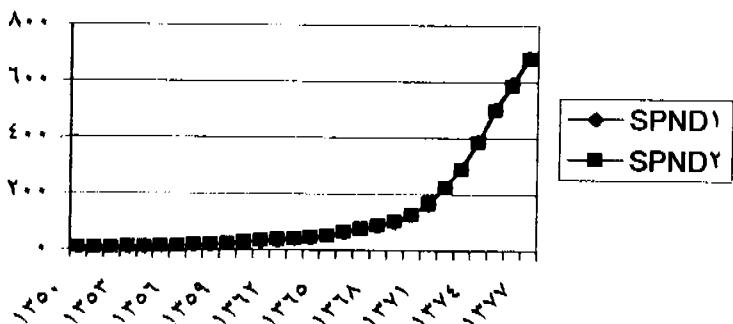
نمودار ۲. روند شاخص‌های تعدیل واردات (شاخص‌های تعدیل کل و ارزش افزوده واردات)

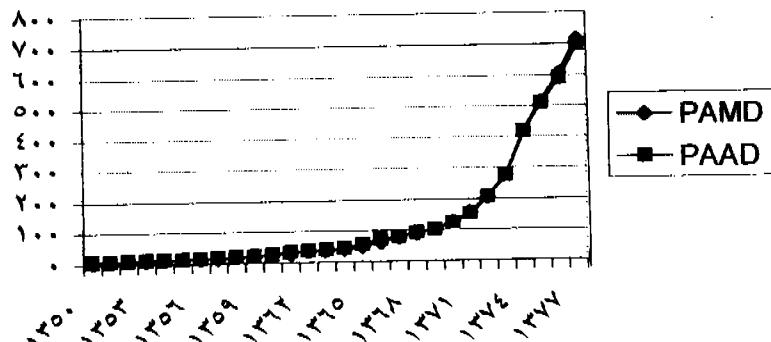
نمودار ۳. روند شاخص‌های قیمتی کل (شاخص‌های قیمت کل تولید،
شاخص تعديل GDP و شاخص جدب)

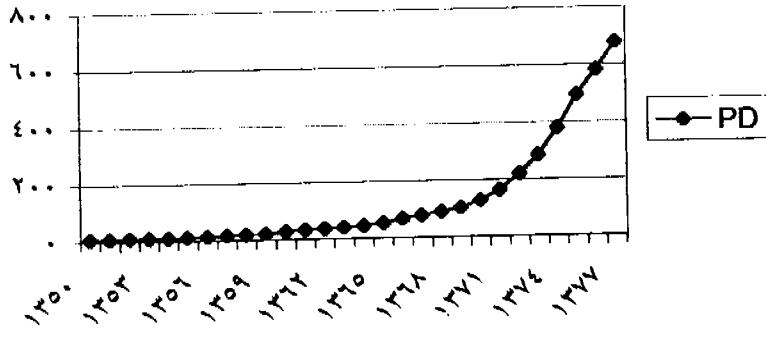
نمودار ۴. روند شاخص‌های قیمت کالاهای داخلی (با در نظر گرفتن
طرف عرضه)

نمودار ۵. روند شاخص‌های قیمت کالاهای داخلی (با در نظر گرفتن طرف عرضه)

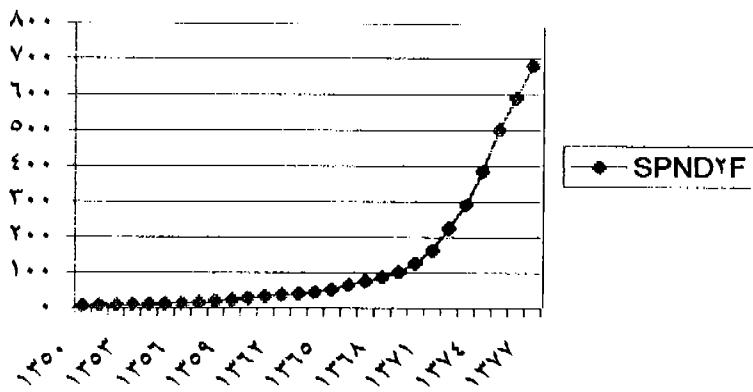

نمودار ۶. روند شاخص قیمت کالاهای داخلی با فرض ناچیز بودن واردات

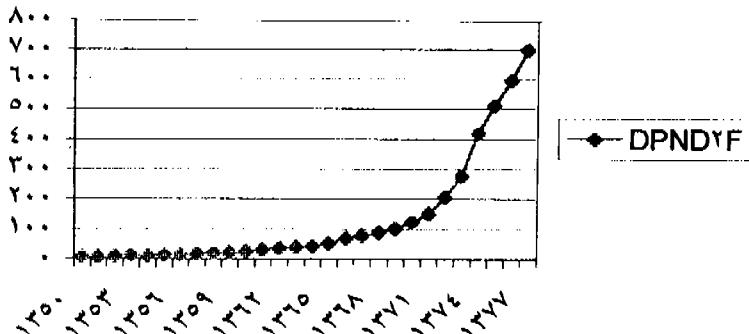
نمودار ۷. روند شاخص قیمت کالاهای داخلی با فرض یکسان بودن واردات

مریوط به جذب داخلی و مریوط به صادرات (طرف عرضه)

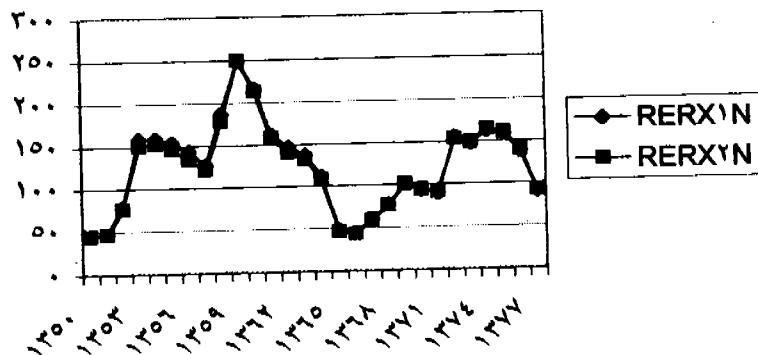

نمودار ۸. روند شاخص قیمت کالاهای داخلی با فرض یکسان بودن واردات

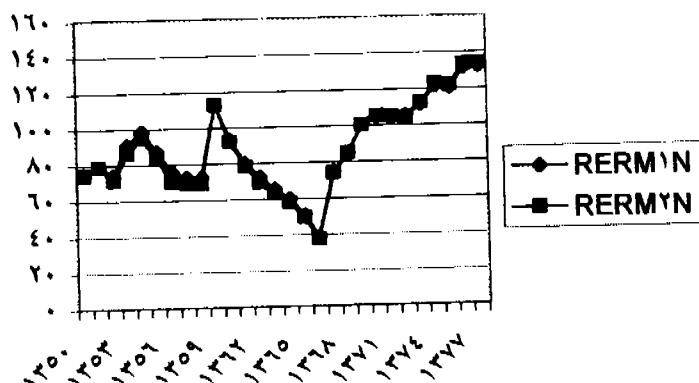
مریوط به جذب داخلی و مریوط به صادرات (طرف تقاضا)

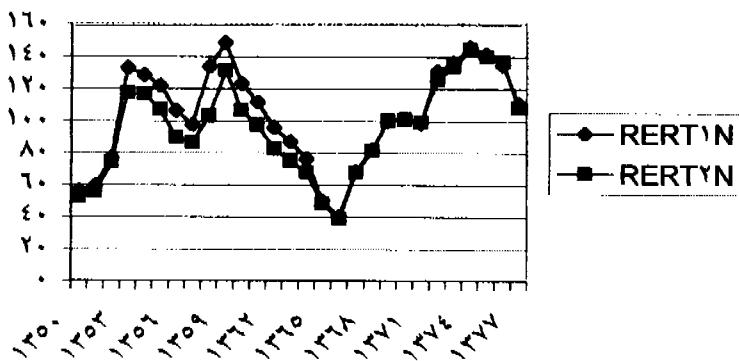
نمودار ۹. روند شاخص‌های فرخ مبادله داخلی واقعی برای صادرات

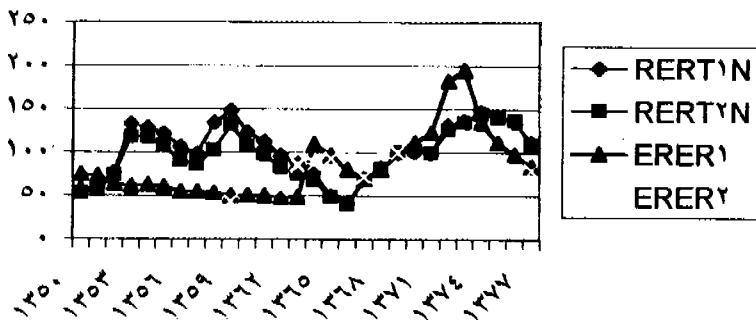
نمودار ۱۰. روند شاخص‌های فرخ مبادله داخلی واقعی برای واردات

نمودار ۱۱. روند شاخص‌های نرخ مبادله داخلی واقعی برای کل تجارت

نمودار ۱۲. مقایسه روند نرخ‌های مبادله داخلی واقعی برای کل تجارت و نرخ‌های واقعی ارز رسمی و بازار آزاد

مبانی تظری اندازه‌گیری نرخ داخلی واقعی ارز...

RERXN	RPNDF	SPNDY	PD	PAAD	PAMD	SPNDY	OBS
43,11089	33,10142	1,101004	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
41,09437	43,10142	1,101004	1,111627	1,110699	1,111749	1,00999	11201
50,22192	7,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201	
50,22192	8,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201	
159,57429	107,47099	9,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
159,57429	108,47099	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
150,58881	108,47099	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
150,58881	108,47099	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
132,88897	124,50920	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
132,88897	125,50920	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
120,52329	126,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
120,52329	127,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
177,59181	181,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
177,59181	182,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
269,11028	281,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
269,11028	282,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
210,51121	211,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
210,51121	212,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
157,51121	161,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
157,51121	162,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
140,11121	145,11121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
140,11121	146,11121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
131,11121	131,11121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
131,11121	132,11121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
117,51121	118,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
117,51121	119,51121	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
30,50751	30,50751	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
30,50751	31,50751	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
20,50751	20,50751	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
20,50751	21,50751	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
111,50591	111,50751	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
111,50591	112,50751	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
50,50223	51,50751	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
50,50223	52,50751	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
34,52509	34,52509	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
34,52509	35,52509	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
08,11021	09,11021	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
08,11021	10,111019	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
73,11207	88,11207	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
73,11207	87,11207	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
99,99993	99,99993	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
99,99993	100,99993	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
93,77481	93,77481	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
93,77481	93,77481	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
162,96411	161,96411	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
162,96411	161,96411	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
109,52227	109,52227	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
109,52227	110,52227	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
137,50591	137,50591	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201
137,50591	138,50591	10,111019	1,111627	1,110699	1,111749	1,02011	11201

منابع

الف) فارسی

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران. جداول حساب‌های ملی. طاهری فرد، احسان. (۱۳۷۸). تأثیر تغییرات درآمدهای نفیسی بر نرخ واقعی ارز، مورد ایران (۱۳۶۰-۱۳۷۵)، پایان نامه کارشناسی ارشد، بخش اقتصاد دانشگاه شیراز. هادیان، ابراهیم؛ طاهری فرد، احسان. (۱۳۷۸). تعدیل نرخ واقعی ارز و تأثیر آن بر صادرات غیرنفتی. پنجمین همایش صادرات غیرنفتی کشور - تبریز. . (۱۳۷۸). بررسی تأثیر تغییرات درآمد حاصل از صدور نفت بر نرخ واقعی ارز. مجله برنامه و بودجه. سال چهارم، شماره ۹.

ب) انگلیسی

- Balassa, Bela. (1964). The Purchasing Power Parity Doctorine: A Reappraisal. *The Journal of Political Economy*. 72, 584-96.
- Clark P.; Leonardo B.; Tamur B.; and Steven S. (1994). *Exchange Rates and Economic Fundamentals: A Framework for Analysis*. IMF Occasional Papers, Washington, D.C.
- Devarajan, Shantayanan; Jeffrey D. Lewis; and Sherman, Robinson. (1993). External Shocks, Purchasing Power Parity, and the Equilibrium Real Exchange Rate. *World Bank Economic Review*. 7 (January) 45-64.
- Edwards, S. (1986). Commodity Export Prices and the Real Exchange Rate in Developing Countries; Coffee in Colombia in s. Edwards and L. Ahamed, (eds.). *Economic Adjustment and Exchange Rate in Developing Countries*. Chicago: University of Chicago Press.
- _____. (1988). Real and Monetary Determinants of Real Exchange Rate

- Behavior: Theory and Evidence from Developing Countries. *Journal of Development Economics*, Vol. 29, pp. 311-341.
- _____. (1989). Real Exchange Devaluation and Adjustment: *Exchange Rate Policy in Developing Countries*. Cambridge, Massahussets: MIT Press.
- Elbadawi, Ibrahim. (1984). *Estimating Long-Run Equilibrium Real Exchange Rates*. In John Williamson. (ed.) *Estimating Equilibrium Exchange Rates*. Washington, D.C.: Institute for International Economics.
- Glen, J.D. (1992). Real Exchange Rate in the Short, Medium and Long Run. *Journal of International Economics*. Vol. 330.
- Hadian, E. (1996). *Real Exchange Rate Dynamics and Implications for Macroeconomic Policy in Iran. (1961-1991)*. Ph.D. Thesis. Loughborough. UK.
- Harberger, A. C. (1986). Economic Adjustment and the Real Exchange Rate. In S. Edwards and L. Ahmed (eds.). *Economic Adjustment and Real Exchange Rates in Developing Countries*. Chicago: University of Chicago Press.
- Hinkle L. E.; and Montiel, P.J. (1999). *Exchange Rate Misalignment*. World Bank Research Publication.
- Samuelson, Paul A. (1964). Theoretical Notes on trade Problems. *Review of Economics and Statistics*. 46, 145-64.
- Stein, Jerome L. Allen, P.R. and Associates. (1995). *Fundamental Determinants of Exchange Rate*. Oxford: Clarendon Press.
- Williamson, John. (1994). *Estimating Equilibrium Exchange Rates*. Washington, D.C.: Institute for International Economics.

منتشر شد

نویسنده: ان. مک کلاسکی
مترجم: بایزید مردوخی